

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4008/2560

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานีโจทก์ นายสิริชาติหรือภูิก คำถาวร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 มาตรา 6, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 13, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 18, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 81, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, ป.อ. มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ได้มี พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทน โดยบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ กำหนดให้การผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ เป็นความผิดตามมาตรา 65 โดยไม่คำนึงว่ายาเสพติดให้โทษนั้นมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หรือมีหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิเพียงใด เว้นแต่เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายซึ่งแตกต่างจากมาตรา 65 วรรคสาม เดิม ที่ผู้ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุยาเสพติดให้โทษต้องมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หรือมีหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม เดิม มิฉะนั้น หากมีปริมาณตั้งแต่ที่กำหนดดังกล่าวขึ้นไป ย่อมเข้าบทสันนิษฐานเด็ดขาดว่าเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายตามมาตรา 15 วรรคสาม (2) เดิม ซึ่งจะต้องรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ จึงเป็นคุณมากกว่า ต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยที่ 1 ตาม ป.อ. มาตรา 3 โดยเห็นว่าตามบทบัญญัติมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ให้บทนิยามคำว่า "ผลิต" ให้หมายรวมตลอดถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย ซึ่งตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่แก้ไขใหม่ บัญญัติการกระทำอันเป็นความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุไว้ในวรรคสามและวรรคสี่เป็นกรณีเฉพาะ แยกต่างหากจากบทความผิดและบทลงโทษในความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ในกรณีทั่วไปตามมาตรา 65 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งมีสภาพแห่งความผิดเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมมากกว่าการกระทำความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุตามมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ ดังนั้น การที่จำเลยที่ 1 ผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย จึงเป็นความผิดและต้องรับโทษตามมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม เพราะบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสี่ ที่แก้ไขใหม่ มีข้อความเช่นเดียวกับบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม

กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณ ต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 65, 66, 91, 102 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 42, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 91 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 4, 11, 12, 13, 18, 62, 81 ริบเมทแอมเฟตามีน อุปกรณ์การเสพยาเสพติดให้โทษและอุปกรณ์ผลิตยาเสพติดให้โทษของกลาง และบวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 84/2553 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกจำเลยที่ 3 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพขอหาเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นผู้ซื้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีน ขอหาซบรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ขอหาเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และขอหาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนขอหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพขอหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนขอหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 4 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 สำหรับจำเลยที่ 1 ยังมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 65 วรรคสี่, 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 อีกสถานหนึ่ง และจำเลยที่ 2 ยังมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 42, 64 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 12, 18 วรรคสอง, 62 วรรคหนึ่ง, 81 การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ในส่วนของจำเลยที่ 1 ขณะกระทำความผิดมีอายุสิบแปดปีเศษ เห็นควรลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ฐานร่วมกันผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากันให้ลงโทษฐานร่วมกันผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่ายเพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 280,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน ในส่วนของจำเลยที่ 2 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ซื้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน และปรับ 20,000 บาท ฐานซบรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ปรับ 400 บาท ฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และปรับ 2,000 บาท ฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และปรับ 4,000 บาท และจำคุกจำเลยที่ 3 ในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในความผิดฐานร่วมกันผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ฐานเป็นผู้ซื้ซบซี

เสพเมทแอมเฟตามีน ฐานข้อบกพร่องโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานร่วมกันผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย 2 ปี และปรับ 140,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 2 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 เป็นเวลา 2 ปี 2 เดือน และปรับ 140,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานเป็นผู้ซื้เสพเมทแอมเฟตามีน 4 เดือน และปรับ 10,000 บาท ฐานข้อบกพร่องโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ปรับ 200 บาท ฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 1 เดือน และปรับ 1,000 บาท ฐานอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 1 เดือน และปรับ 2,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 2 เป็นเวลา 6 เดือน และปรับ 13,200 บาท และจำคุกจำเลยที่ 3 เป็นเวลา 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และคุมความประพฤติของจำเลยที่ 3 ไว้มีกำหนด 1 ปี ให้จำเลยที่ 3 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร ห้ามจำเลยที่ 3 เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด ให้จำเลยที่ 3 กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยที่ 3 เห็นสมควรมีกำหนด 48 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ในส่วนของจำเลยที่ 1 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้ไม่เกิน 1 ปี ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ในความผิดฐานร่วมกันผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ริมเมทแอมเฟตามีนกับอุปกรณ์การเสพยาเสพติดให้โทษ และอุปกรณ์ผลิตยาเสพติดให้โทษของกลาง ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 84/2553 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ในคดีนี้ นั้น เนื่องจากคดีนี้ศาลรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 3 จึงไม่อาจบวกโทษจำคุกจำเลยที่ 3 ได้ ให้ยกคำขอในส่วนนี้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ 1 ผลิตเมทแอมเฟตามีนโดยการแบ่งบรรจุตามฟ้องเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 1 ผลิตมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.417 กรัม ซึ่งเกินกว่าสามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัม การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 วรรคสอง นั้น ปรากฏว่าในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และให้ใช้ความใหม่แทน โดยบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่กำหนดให้การผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ เป็นความผิดตามมาตรา 65 โดยไม่คำนึงว่ายาเสพติดให้โทษนั้นมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หรือมีหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิเพียงใด เว้นแต่เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายซึ่งแตกต่างจากมาตรา 65 วรรคสามเดิม ที่ผู้ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุยาเสพติดให้โทษต้องมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หรือมีหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตาม

มาตรา 15 วรรคสาม เดิม มิฉะนั้น หากมีปริมาณตั้งแต่ที่กำหนดดังกล่าวขึ้นไป ย่อมเข้าบทสันนิษฐานเด็ดขาดว่าเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายตามมาตรา 15 วรรคสาม (2) เดิม ซึ่งจะต้องรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ จึงเป็นคุณมากกว่า ต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3 โดยเห็นว่าตามบทบัญญัติมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ให้บทนิยามคำว่า "ผลิต" ให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย ซึ่งตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่แก้ไขใหม่ บัญญัติการกระทำอันเป็นความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุไว้ในวรรคสามและวรรคสี่เป็นกรณีเฉพาะแยกต่างหากจากบทความผิดและบทลงโทษในความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ในกรณีทั่วไปตามมาตรา 65 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งมีสภาพแห่งความผิดเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมมากกว่าการกระทำความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ ตามมาตรา 65 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่ ดังนั้น การที่จำเลยที่ 1 ผลิตโดยการแบ่งบรรจุเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย จึงเป็นความผิดและต้องรับโทษตามมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม เพราะบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสี่ ที่แก้ไขใหม่ มีข้อความเช่นเดียวกับบทบัญญัติมาตรา 65 วรรคสี่ เดิม กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณ ต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานดังกล่าวตามมาตรา 65 วรรคสี่ เดิมมานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

vikr อังคณาวิศัลย์ · ธีระพงศ์ จิระภาค · ชัยเจริญ ดุษฎีพร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4008/2560>